

19.30

Merán, 1897, február 23.-diken
(Hösel „Euchta“)

Engem tisztelt Tanár úr!

Tár nap hián egy hónapja
legr, hogy e hegyóriások-
-tól konzorúzon várost lak-
-juk, melyben a nap heve
nem mystos, hanem valóság,
pedig a közeli hegyeken hó-
bolítja. Öt ablakos salo-
-nunkban alig van egy zegler,
hova a napozások elöl me-
-nekednünk lehetne. - Azt re-
-mélsem, hogy itt a Keleti for-
-rásokar tarsalmúgó dolgozaton
Korrektsaráinak nagy réper ki-
-javíthatom, de eddig még

az első ívet sem kaptam meg.

Naponta és nyugtalanul
várom a korrektúra s azután
nyugtalanabbul, mert az igaz-
-latom darab idő óta, hogy
fennem gyengül s az gon-
-dolom, hogy az írás nagy
csapásos gyengécséggel meg-
folyja. Néhány nap óta
Eben Dolef-nak a töltő tö-
-réről is tudósítását mesé-
-lom Kerd de Schlozer edi-
-tiójából, mely munkánál jel-
-désai úgy látszik, elfogytak,
az a példány, a melyet meg-
számláltam, a m. k.

akadémiaé. Léon Cahen man-
-káját megkapom, de még nem
foglaltam hozzá elolvasásához, mert
jelenleg Thomson "Inscriptions
de l'Orkney" című jeles művét
tanulmányozom. Itt sokkal több
szót kapok, mint otthon Maros
-Néméniben, talán igen sokat
is. Látnom még eddig nem ta-
-gadva meg a golygató, de
azt még is úgy érzem, mintha
nem épen ott Kellene ahhoz, hogy ez
megbővítsék. Budapestirol alig
tudok valamit onnan való
elutazásomat óta, legutóbb
nem jártok ide, mert tartok

hale, hogy sok olyan ~~személy~~
olvasnék benne, a mi felizzanna,
ide pedig nyugadni jöttek.
Nagyon eidekel az a magyar
orientalista, a kis Reiskius
emlék leveleiben, s a királ
a múltkor múltatossá nekem
jólani. Mi volt a neve? mi-
kor él s mikor írt? Reiskius
minő módon emlékezik róla?

Tegadják igen hívtel
Tancs és mind keszvék leg-
-szövekből üdözlés
selyen hívtelnek
gr. Kun Gy